Тема: Свято української народної пісні "Сплетемо з пісень віночок"

Мета: поглиблювати й розширювати уявлення учнів про явища українського фольклору; розвивати уяву, пам'ять, акторську майстерність, творчість, вокальні навички; виховувати любов до рідної землі, українського народу, його звичаїв, традицій, української пісні як частки духовного багатства народу.

Обладнання: рушники, вінок з паперових квітів, хліб, букети з квітів та колосся, лялька, національні костюми, музичні інструменти.

Хід роботи

Ведуча: Яке це диво – українська народна пісня! Кого тільки не полонила її вічна краса. Українська пісня – то живий скарб, що йде від покоління до покоління, несучи радість чи смуток, чаруючи людську душу, даючи їй силу й натхнення. Любов до рідного краю, мови починається з колисаночки. В ній – материнська ласка і любов, світ добра, краси, справедливості.

Учень: Тут мамина пісня лунає і нині,
Її підхопили поля і гаї,
Її вечорами по всій Україні
Співають в садах солов'ї.

Учениця: І я припадаю до неї устами,
І серцем вбираю, мов спраглий води.
Без рідної мови, без пісні, без мами
Збідніє, збідніє земля назавжди.

Ведуча: Минають віки, змінюються покоління, а народні пісні залишаються. Вони володіють чудовою здатністю полонити людське серце, допомагати в праці, оспівувати з радістю відпочинок, тамувати душевний біль. Земля наша українська така співуча, що не тільки кожне село, а й вулиця мала свої пісні.

Учень: У рідному краї і серце співає,
Лелеки здалека нам весни несуть.
У рідному краї і небо безкрає,
Потоки, потоки, мов струни, течуть.

Учениця: Тут кожна травинка і кожна билинка,
Вигойдують мрії на теплих вітрах,
Під вікнами мальви, в саду материнка,
Оспівані щедро в піснях.

Ведуча: Тож сьогодні ми помандруємо до українського села, де живуть працьовиті та веселі люди. Побувши поряд з ними, ми зрозуміємо, що українська пісня – це душа нашого народу, необхідна, як земля, повітря, вода, хліб.

Учень: Згасає день. Поволі опускається за обрій ясне сонечко. З поля долинає весела пісня. Це повертаються з роботи косарі.

(Хор хлопців виконує українську народну пісню "Вийшли в поле косарі")

Учениця: Повернулися чоловіки додому та й сіли вечеряти. А в одній хаті виникла сварка: ледача жінка не приготувала господареві вечері. Ой, що робиться!

(Жартівлива пісня "А мій милий вареничків просить")

Ведуча: Ну ось і домовились! Знову мир і спокій в хаті. А на село опускається тиха й тепла українська ніч.

Учениця: Уже сонечко закотилося,
Нам додомоньку захотілося.
Закотилося та за гороньку,
Та надходить сон на головоньку.
Треба спати нам та всю ніченьку,
Рано жати йдем ми пшениченьку!

Ведуча: І сон огортає село. Лише в одній хаті плаче, не спить маленька дитинка. Давайте її заколишемо, колискової заспіваємо.

(Хор дівчаток виконує колискову пісню "Котику сіренький")

Ведуча: От і стихло, заснуло дитя (чути голосне хропіння). А це ж хто хропе? Мабуть, то наш Гриць ледачий, до роботи невдачий!

(Хор виконує пісню "Грицю, Грицю, до роботи")

Ведуча: Ну й ледачий цей Гриць! І вдень спав у холодочку, і вночі хропе! А хлопці та дівчата, хоч як за день натомилися, не сплять. Зібралась молодь на околиці села, в зеленому гаї. Співають, танцюють, грають у веселі ігри.

(Дівчатка виконують народну гру "Подоляночка")

Ведуча: А де молодість – там і кохання. Які гарні наші дівчата! Кожна, як та калина! А парубки – міцні, здорові, як дубки!

(Учні – солісти виконують пісню "Ой на горі два дубки")

Учениця: Співали, діточки, співали,
У решето пісні складали,
Поставили на вербі,
Де не взялися горобці,
Звалили решето додолу –
Час нам, діточки, додому!